Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35138
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

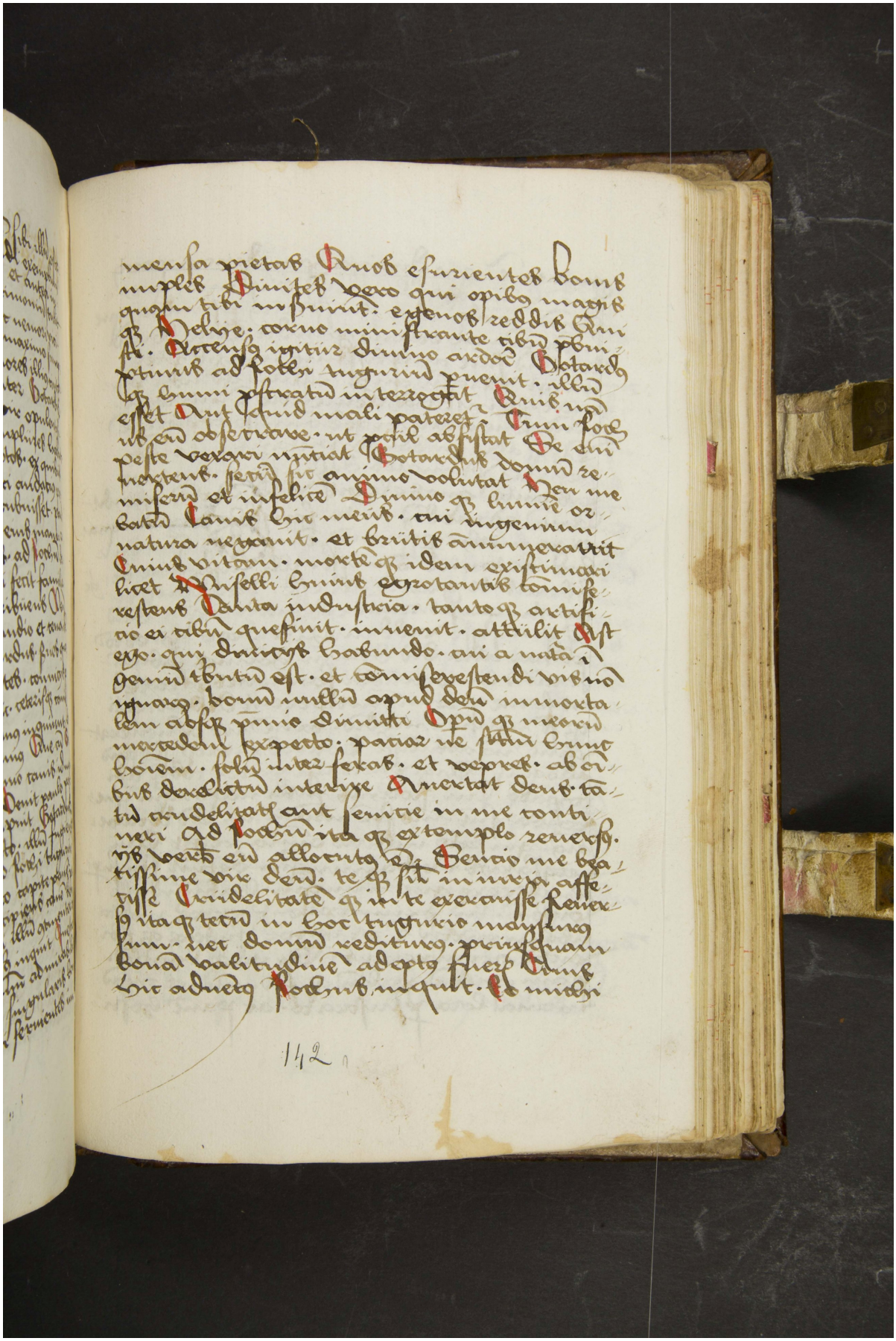

mensa pietas Quos esurientes bonis
implet Divites vero qui opibus magis
quam tibi insunt. egenos reddit Qui
et. Hetenq igitur divino ardore Dotardus
potissimus ad solem tugurium venit. illud
que omni petrarcha interrogat Quis
esset Aut quid mali pateret. Cum sole
nil ei obstrepere. ut potius abstinat De eius
peste verari initiat Dotardus domum re
mersus. sed sit animo solutat Heu me
miserum et infelicem Dumo quam humile or
batur Canis hic meus. cui ingenium
natura negavit. et bruitis annumeratur
Cuius vitam. morte quam idem existimari
licet Miselli huius exorantibus tamen
restens Tanta industria. tanto quam artifi
cio ei cibum quesivit. invenit. attulit Ast
ego. qui divitias habundo. cui a nata
genus tributum est. et tamen restendi vis nol
ipsarum. bonum nullum apud deum immorta
lem abstinuit Opus quam meum
mortalem experto. pariar ne stulti huius
hominis. solum inter feras. et vepres. ab o
bus derelictum interire Nuncitat deus. ta
tum crudelitatem aut semitie in me tanti
neri Ad solem ita quam ex templo revertens.
vis vero eum allocutus es Dentio me be
atissime vir deum. te quam sit in mea affe
rre Crudelitate quam in te exercuisse Reuer
sus ita quam tecum in hoc tugurio mansurum
sum. iter domum redituro. pristinam
bona valitudine adepto Hiem Dum
hic adueto solum inquit. Ec michi